

Schaduw

Bert (46 jr) heeft hen samen aangemeld voor therapie; het gaat zo niet langer. Steeds meer ruzie, hij weet het niet meer, alleen dat er iets moet gebeuren. Gretha (45 jr) is bereid om mee te komen, maar ook stellig: "Er hoeft niets aan mij veranderd te worden". Ze kennen elkaar al 22 jaar en sinds 2 jaar hebben ze een pleegzoon (16 jr) in huis. Allebei hebben ze hun eigen bedrijf.

Bert

Op het moment dat hij Gretha voor het eerst ziet in een disco: "Die vrouw daar moet ik contact mee zien te krijgen". Ze is stug, dat zal niet gemakkelijk worden, maar toch. Hij houdt vol, na een paar weken een kadootje, de eerste kus en een half jaar later wonen ze samen. Nu is ze voortdurend boos: "Het lukt me niet om nog iets te bespreken, ik ben bang, eenzaam, ik ontwijk haar, het voelt gewoon zwaar beroerd."

Gretha

"Mijn vriendin zei tegen me dat het kadootje en hij wel leuk zijn. Ik geef het een kans en hem een sinterklaaskadootje."
"Nu weet ik het niet meer, Bert praat wel met vrienden over mij, maar niet met mij. Hij vertelt niks over zijn afspraken, hij liegt, hij slaapt thuis op de bank, en bij vrienden is hij wel leuk. Ik ben blij als hij weg is, dan kan ik niet de verkeerde dingen zeggen."

De andere kant

In de verliefdheidsperiode heeft iedereen de roze bril op: de ander is de allermooiste, de vervulling van de diepste verlangens; 'Ik wil altijd bij die ander zijn'. Echter na 9 maanden, het lijkt wel een zwangerschap, is het tijd voor de bevalling van de echte relatie. Dan wordt het werken, 'houden van' is een werkwoord. De vorm wordt gevonden en zonder grote crises, zonder ingrijpende veranderingen kan het een leven lang duren. Echter er is bij een ieder een andere kant die we niet (willen) zien, de schaduw, de minder prettige kant. De schaduw ontstaat door (on)prettige eigenschappen, gebeurtenissen te vergeten.

Krokodil en Schildpad

Welk dier vertegenwoordigt de schaduw van de ander?

Bert: "Zij heeft een vreselijk grote mond, ze gaat tekeer, ze is bedreigend, gevaarlijk."

Gretha: "Hij trekt zich terug, hij sluit zich op, hij doet of hij er niet is, hij reageert niet op wat ik vraag, wat ik zeg, als ik verdrietig ben."

Vergeten

Bert zijn vader is overleden toen hij 7 jaar was, hij kan er zich nauwelijks iets ervan herinneren. Zijn overleving bestond uit vrolijk blijven, niet verdrietig zijn. Hij herkent dat hij in die schildpad zijn verdriet verstopt heeft. Door het vast houden aan het vrolijke masker, de buitenschil, beseft hij niet dat hij binnen een verdrietig jongetje is. Gretha is opgegroeid in een keurig net gezin, waarbij geen ruimte is voor eigenheid, alles moet zoals het hoort. Haar grote mond is een uiting van de controledwang: "Als je altijd voortdurend behulpzaam bent, heeft niemand kritiek op je." Het verdrietige kleine meisje is lang geleden verborgen achter die grote mond. Zijn haar tranen nu echte of krokodillentranen?

De strijd

Daar waar de macht overheerst is geen ruimte voor liefde. Om elkaar weer oprecht te kunnen ontmoeten staan ze allebei voor de keus om op eigen benen te gaan staan. Bert gaat leren om verantwoordelijkheid te nemen. Gretha mag de controle laten vieren. Beiden weten nu dat de strijd gaat tussen twee verdrietige kinderen die niet gehoord, gezien en erkend werden. De schaduwgevechten tussen krokodil en schildpad kunnen plaatsmaken voor open gesprekken. 'Vasthouden' mag plaatsmaken voor 'houden van'. Hij ziet de winst, zij echter alleen het verlies. Wat is de winst voor Gretha om de krokodil te behouden?

Gea Evenhuis

[www. agogischtherapeut.nl](http://www.agogischtherapeut.nl)